Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

22. března 2018 *

„Řízení o předběžné otázce – Přímé daně – Svoboda usazování – Fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií týkající se společností z různých členských států – Směrnice 90/434/EHS – Článek 8 – Výměna cenných papírů – Kapitálové zisky z této výměny – Odložené zdanění – Kapitálové ztráty při následném převodu obdržených cenných papírů – Zdaňovací pravomoc členského státu, v němž se nachází sídlo nebo bydliště – Rozdílné zacházení – Odůvodnění – Zachování rozdělení daňové pravomoci mezi členskými státy“

Ve spojených věcech C-327/16 a C-421/16,

jejichž předmětem jsou dvě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Conseil d'État (Státní rada, Francie) ze dne 31. května 2016 a 19. července 2016, došlými Soudnímu dvoru dne 10. června 2016 a 28. července 2016, v řízeních

Marc Jacob

proti

Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16),

a

Ministre des Finances et des Comptes publics

proti

Marcu Lassusovi (C-421/16),

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce prvního senátu, C. G. Fernlund (zpravodaj), A. Arabadžev a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. září 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za M. Jacoba E. Ginterem a J. Belletem, avocats,

* Jednací jazyk: francouzština.

– za francouzskou vládu D. Colasem, jakož i E. de Moustier a S. Ghiandoni, jako zmocněnci,

– za rakouskou vládu G. Eberhardem, jako zmocněncem,

– za finskou vládu J. Heliskoskim, jako zmocněncem,

– za švédskou vládu A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson N. Otte Widgren a H. Shev, jakož i F. Bergiusem, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi N. Gossement a W. Roelsem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. listopadu 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článku 8 směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států (Úř. věst. 1990, L 225, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 142), ve znění aktu o podmínkách přistoupení Nizozemského království, Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království (Úř. věst. 1994, C 241, s. 21), pozměněné rozhodnutím Rady Evropské unie 95/1/ES, Euratom, ESUO ze dne 1. ledna 1995 (Úř. věst. 1995, L 1, s. 1; dále jen „směrnice o fúzích“), a článku 49 SFEU.

2 Tyto žádosti byly podány v rámci sporů mezi Marcem Jacobem a ministre des Finances et des Comptes publics [ministr financí a veřejných rozpočtů, Francie (dále jen „daňová správa“)] a mezi daňovou správou a Marcem Lassusem ve věci rozhodnutí daňové správy zdanit kapitálové zisky z výměny cenných papírů při následném převodu obdržených cenných papírů.

Právní rámec

Unijní právo

3 První, čtvrtý a osmý bod odůvodnění směrnice o fúzích stanoví:

„[…] fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií týkající se společností z různých členských států mohou být nezbytné k tomu, aby se ve Společenství vytvořily podmínky obdobné podmínkám vnitřního trhu, a tím zajistilo vytvoření a účinné fungování společného trhu; […] těmto operacím by neměly být kladeny překážky v podobě omezení, znevýhodnění nebo zvláštních narušení, které by vyplývaly z daňových předpisů členských států; […] je proto nezbytné zavést pro tyto operace daňová pravidla neutrální z hlediska hospodářské soutěže, aby se podniky mohly přizpůsobit požadavkům společného trhu, zvýšit svou produktivitu a zlepšit svou konkurenceschopnost na mezinárodní úrovni;

[…]

[…] společný daňový systém musí zamezit ukládání daní v souvislosti s fúzemi, rozděleními, převody aktiv nebo výměnami akcií, a přitom zajišťovat finanční zájmy státu, v němž se nachází převádějící nebo nabytá společnost;

[…]

[…] přidělení cenných papírů přijímající nebo nabývající společnosti společníkům převádějící společnosti by nemělo samo o sobě vést k žádnému zdanění vůči těmto společníkům“.

4 Podle článku 1 této směrnice „[k]aždý členský stát použije tuto směrnici na fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií, jichž se účastní společnosti ze dvou nebo více členských států“.

5 Článek 2 směrnice o fúzích stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

[…]

d) ‚výměnou akcií‘ rozumí operace, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti, přičemž společníkům této jiné společnosti jsou výměnou za jejich cenné papíry vydány cenné papíry první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou;

[…]

g) ‚nabytou společností‘ rozumí společnost, na niž jiná společnost nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů;

h) ‚nabývající společností‘ společnost, jež nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů;

[…]“

6 Článek 3 směrnice o fúzích stanoví:

„Pro účely této směrnice se ‚společností členského státu‘ rozumí každá společnost, která

a) má některou z forem uvedených v příloze této směrnice;

b) je podle daňového práva některého členského státu pro daňové účely považována za daňového rezidenta tohoto státu a podle smlouvy o zamezení dvojího zdanění uzavřené s třetí zemí není pro daňové účely považována za daňového rezidenta mimo Společenství,

c) podléhá navíc bez možnosti volby nebo osvobození jedné z následujících daní:

[…]

– impôt sur les sociétés ve Francii,

[…]

– impôt sur le revenu des collectivités v Lucembursku,

[…]

nebo jakékoli jiné dani, která některou z těchto daní v budoucnu nahradí.“

7 Podle čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice o fúzích:

„1. Přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající nebo nabývající společnosti společníku převádějící nebo nabyté společnosti výměnou za jeho cenné papíry představující základní kapitál druhé společnosti při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií nemá samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků tohoto společníka.

2. Členské země podmíní použití odstavce 1 tím, že společník nepřičte obdrženým cenným papírům vyšší hodnotu pro daňové účely, než byla hodnota vyměněných cenných papírů bezprostředně před fúzí, rozdělením nebo výměnou.

Odstavec 1 nebrání členským státům, aby zdaňovaly zisky plynoucí z následného převodu obdržených cenných papírů stejným způsobem, jakým by byl zdaněn zisk z převodu cenných papírů existujících před nabytím.

[…]“

Smluvní právo

8 Článek 18 dohody o zamezení dvojímu zdanění a o stanovení pravidel vzájemné administrativní a právní pomoci v oblasti daní z příjmů uzavřené mezi Francií a Belgií, podepsané dne 10. března 1964 v Bruselu, stanoví:

„Pokud předchozí články této dohody nestanoví jinak, podléhají příjmy rezidentů státu, který je stranou této dohody, zdanění pouze v tomto státě.“

9 Podle čl. 13 odst. 3 a 4 dohody o zamezení dvojímu zdanění a o zabránění daňovým únikům v oblasti daní z příjmů uzavřené mezi vládou Francouzské republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, podepsané v Londýně dne 22. května 1968 (dále jen „francouzsko-britská daňová dohoda“):

„3. Zisky pocházející z prodeje jiných majetkových hodnot, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, podléhají zdanění pouze v tom smluvním státě, jehož je převodce rezidentem.“

4. Bez ohledu na ustanovení odstavce 3 zisky dosažené fyzickou osobou, která je rezidentem smluvního státu, z prodeje více než 25% podílu, který drží, sama nebo s propojenými osobami, přímo nebo nepřímo, ve společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, podléhají zdanění v tomto druhém státě. Ustanovení tohoto odstavce se použijí pouze v případě, že:

a) fyzická osoba je státním příslušníkem druhého smluvního státu a není současně státním příslušníkem prvního smluvního státu a

b) fyzická osoba byla rezidentem druhého smluvního státu po jakoukoliv dobu v průběhu pěti let bezprostředně předcházejících prodeji podílů.

Ustanovení tohoto odstavce se rovněž použijí na zisky pocházející z převodu jiných vlastnických práv této společnosti, které pro účely zdanění kapitálových zisků podléhají podle právní úpravy tohoto druhého smluvního státu stejnému režimu jako zisky pocházející z převodu podílů.“

Francouzské právní předpisy

10 Podle článku 92 B odst. II bodu 1 code général des impôts (obecný daňový zákoník, dále jen „ODZ“) ve znění použitelném na kapitálové zisky spadající do režimu odloženého zdanění k 1. lednu 2000 stanovil:

„Počínaje 1. lednem 1992, nebo 1. lednem 1991 u vkladů cenných papírů do společností povinných ke korporační dani, může být zdanění kapitálového zisku dosaženého při výměně cenných papírů plynoucí z veřejné nabídky, fúze, rozdělení, převzetí podílového fondu investiční společností s proměnným kapitálem uskutečněným v souladu s platnými právními předpisy nebo z vkladu cenných papírů do společnosti podléhající korporační dani odloženo na okamžik, kdy dojde k převodu nebo zpětnému odkupu cenných papírů obdržených při výměně […]“

11 Článek 160 odst. I a Ib ODZ ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v původních řízeních uváděl:

„I. […] Zdanění takto dosaženého kapitálového zisku podléhá výlučně podmínce, že podíly na zisku společnosti přímo či nepřímo držené převodcem nebo jeho manželem/manželkou, jejich předky a potomky dohromady odpovídaly v jakýkoliv okamžik v průběhu posledních pěti let více než 25 % zisku. Dochází-li však k převodu ve prospěch některé z osob uvedených v tomto pododstavci, je kapitálový zisk od daně osvobozen v případě, že ani část z daných podílů není během dalších pěti let prodána třetí osobě. Při nesplnění této podmínky je kapitálový zisk zdaněn u prvního převodce v rámci roku, v němž došlo k prodeji třetí osobě.“

[…]

Kapitálové ztráty utrpěné během roku jsou započitatelné výhradně vůči kapitálovým ziskům téže povahy dosaženým v témže roce nebo následujících pěti letech.

[…]

Ib […] 4. Zdanění kapitálového zisku dosaženého od 1. ledna 1991 při výměně vlastnických práv vyplývající z fúze, rozdělení, převodu cenných papírů na společnost podléhající korporační dani lze odložit za podmínek stanovených v čl. 92 B odst. II […]“

12 Podle čl. 164 B odst. I písm. f) tohoto zákoníku, ve znění použitelném v roce 1999, se za příjmy ze zdrojů na území Francie považují „kapitálové zisky uvedené v článku 160, které představují výnosy z převodů práv ve společnostech se sídlem ve Francii“.

13 Článek 244a B ODZ ve znění použitelném k okamžiku převodu cenných papírů v roce 1999 stanovil:

„Výnosy z převodů vlastnických práv ve společnostech uvedených v článku 160 dosažené fyzickými osobami, které nejsou daňovými rezidenty ve Francii ve smyslu článku 4 B, nebo právnickými osobami či institucemi jakékoliv formy se sídlem mimo Francii jsou určovány a daněny podle článku 160.“

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

Věc C-327/16

14 Dne 23. prosince 1996 vložil M. Jacob, francouzský daňový rezident, cenné papíry představující jeho podíl na společnosti založené podle francouzského práva do jiné společnosti založené podle francouzského práva, za což obdržel cenné papíry posledně uvedené společnosti. V souladu s daňovými předpisy použitelnými v době rozhodné z hlediska skutkového stavu byl na kapitálový zisk dosažený při této výměně cenných papírů uplatněn režim odloženého zdanění.

15 Dne 1. října 2004 přenesl M. Jacob svůj daňový domicil z Francie do Belgie.

16 Dne 21. prosince 2007 převedl M. Jacob veškeré cenné papíry, které obdržel při dotčené výměně. Následně po tomto převodu byla na kapitálový zisk v režimu odloženého zdanění uplatněna daň za rok 2007 spolu s úroky z prodlení a navýšením o 10 %.

17 Rozsudkem ze dne 8. června 2012 tribunal administratif de Montreuil (správní soud v Montreuil, Francie) rozhodl o zproštění povinnosti k takovému dodatečnému odvodu daně z příjmů. Dne 28. května 2015 cour administrative d'appel de Versailles (odvolací správní soud ve Versailles, Francie) tento rozsudek zrušil a potvrdil všechny odvody, kterých byl M. Jacob zproštěn.

18 Dne 1. října 2015 podal M. Jacob kasační opravný prostředek ke Conseil d'État (Státní rada, Francie), přičemž tvrdil, že vnitrostátní právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, jejichž cílem je zajistit provedení článku 8 směrnice o fúzích do francouzského práva, nedodržely cíle sledované tímto článkem 8. Marc Jacob v tomto ohledu tvrdí, že v souladu s uvedeným článkem 8 okolností vedoucí ke vzniku daňové povinnosti ve vztahu ke kapitálovému zisku je následný převod obdržených cenných papírů, a nikoliv výměna cenných papírů; tato operace představuje pouze mezitímní, daňově neutrální operaci.

19 Předkládající soud v podstatě uvádí, že výklad dotčených vnitrostátních právních předpisů závisí na výkladu článku 8 směrnice o fúzích.

20 Za těchto podmínek se Conseil d'État (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Mají být ustanovení článku 8 směrnice [o fúzích] vykládána v tom smyslu, že v případě výměny cenných papírů spadající do působnosti směrnice [o fúzích] zakazují režim odloženého zdanění, který spočívá v tom, že odchylně od pravidla, podle něhož okolnost vedoucí ke vzniku daňové povinnosti ve vztahu ke kapitálovému zisku nastává v průběhu roku, v němž byl tento zisk dosažen, je kapitálový zisk plynoucí z výměny zjištěn a přesně určen při výměně cenných papírů a zdaněn v roce, v průběhu kterého nastala okolnost, kterou bylo odložení zdanění ukončeno a kterou může být zejména převod cenných papírů obdržených v okamžiku výměny?

2) Mají být ustanovení článku 8 směrnice [o fúzích] vykládána v tom smyslu, že v případě výměny cenných papírů spadající do působnosti směrnice zakazují, aby kapitálový zisk z výměny cenných papírů, je-li považován za zdanitelný, byl zdaněn státem, jehož rezidentem byl daňový poplatník v okamžiku výměny, přestože ke dni, kdy byly cenné papíry obdržené v rámci této výměny převedeny a k němuž byl kapitálový zisk z výměny skutečně zdaněn, přenesl daňový poplatník svůj daňový domicil do jiného členského státu?“

Věc C-421/16

21 Marc Lassus, který je od roku 1997 britským daňovým rezidentem, vložil dne 7. prosince 1999 do společnosti založené podle lucemburského práva cenné papíry představující jeho podíl na společnosti založené podle francouzského práva, výměnou za cenné papíry této prvně uvedené společnosti. Při této výměně byl zjištěn kapitálový zisk, na který byl podle právních předpisů platných v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, uplatněn režim odloženého zdanění.

22 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že následně po této výměně nabyl M. Lassus další cenné papíry uvedené společnosti založené podle lucemburského práva. V prosinci 2002 převedl M. Lassus 45 % cenných papírů představujících jeho podíl na této společnosti.

23 Daňová správa měla za to, že bylo převedeno 45 % cenných papírů, které M. Lassus obdržel v rámci uvedené výměny a zdanila odpovídající část kapitálového zisku nacházejícího se v režimu odloženého zdanění, který byl zjištěn za rok 1999. Daňová správa v důsledku toho vyměřila M. Lassusovi dodatečné odvody daně z příjmu za rok 2002.

24 Marc Lassus tyto dodatečné odvody zpochybnil před tribunal administratif de Paris (správní soud v Paříži, Francie), který jeho žalobu zamítl. Cour administrative d'appel de Paris (odvolací správní soud v Paříži, Francie), ke kterému bylo podáno odvolání, rozhodnutí tohoto prvně uvedeného soudu zrušil, a M. Lassuse tím zprostil povinnosti k uvedeným odvodům. Daňová správa tedy podala proti tomuto posledně uvedenému rozhodnutí kasační opravný prostředek ke Conseil d'État (Státní rada).

25 Předkládající soud uvádí, že podle právních předpisů dotčených ve věci v původním řízení a čl. 13 odst. 4 písm. a) a b) francouzsko-britské daňové dohody mohl být kapitálový zisk z výměny cenných papírů dosažený M. Lassusem, britským daňovým rezidentem, v roce 1999 zdaněn ve Francii.

26 Tento soud má mimoto za to, že jediným účinkem dotčených vnitrostátních právních předpisů je, odchylně od pravidla, podle něhož okolnost vedoucí ke vzniku daňové povinnosti ve vztahu ke kapitálovému zisku nastává v průběhu roku, v němž byl tento zisk dosažen, umožnit, aby byl kapitálový zisk z výměny cenných papírů zjištěn v roce, v němž byla tato výměna uskutečněna, a zdaněn v roce, v průběhu něhož nastala okolnost, kterou končí odklad zdanění, a sice v roce, během něhož došlo k převodu cenných papírů obdržených v rámci výměny.

27 V této souvislosti nemá podle uvedeného soudu okolnost, že kapitálový zisk z následného převodu vyměněných cenných papírů podléhá dani v jiném členském státě než ve Francouzské republice, žádný dopad na pravomoc posledně uvedeného členského státu zdanit kapitálový zisk z výměny, o niž se jedná ve věci v původním řízení.

28 Marc Lassus však tento výklad zpochybňuje. Tvrdí, že režim odloženého zdanění zavedený vnitrostátními právními předpisy je neslučitelný s článkem 8 směrnice o fúzích. Má za to, že tento článek stanoví jako okolnost vedoucí ke vzniku daňové povinnosti následný převod vyměněných cenných papírů, a nikoliv výměnu cenných papírů, která odpovídá mezitímní, daňově neutrální operaci. Mimoto tvrdí, že Francouzská republika v projednávaném případě pozbyla svou daňovou pravomoc ve vztahu k dotyčnému kapitálovému zisku k datu převodu vyměněných cenných papírů, neboť převod spadal do daňové pravomoci Spojeného království.

29 Mimoto v situaci, kdy by převod podléhal dani ve Francii, jelikož vnitrostátní právní předpisy umožňují daňovým poplatníkům-rezidentům započíst kapitálovou ztrátu z převodu proti kapitálovým ziskům téže povahy, by odmítnutí daňové správy započítat kapitálovou ztrátu z převodu cenných papírů v roce 2002 proti kapitálovému zisku z výměny, nacházejícímu se v režimu odloženého zdanění, představovalo překážku svobody usazování.

30 Za těchto podmínek se Conseil d'État (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Mají být […] ustanovení článku 8 směrnice [o fúzích] vykládána v tom smyslu, že v případě výměny cenných papírů spadající do působnosti směrnice [o fúzích] zakazují režim odloženého zdanění, který stanoví, že odchylně od pravidla, podle něhož okolnost vedoucí ke vzniku daňové povinnosti ve vztahu ke kapitálovému zisku nastává v průběhu roku, v němž byl tento zisk dosažen, je kapitálový zisk plynoucí z výměny zjištěn a přesně určen při výměně cenných papírů a zdaněn v roce, v průběhu kterého nastala okolnost, kterou byl odklad zdanění ukončen a kterou může být zejména převod cenných papírů obdržených v okamžiku výměny?

2) Může být kapitálový zisk z výměny cenných papírů, je-li považován za zdanitelný, zdaněn státem, který měl pravomoc jej zdanit v okamžiku výměny, zatímco převod cenných papírů obdržených v rámci této výměny spadá do daňové pravomoci jiného členského státu?

3) Je-li odpověď na předchozí otázky, že směrnice nebrání tomu, aby byl kapitálový zisk plynoucí z výměny cenných papírů zdaněn v okamžiku následného převodu cenných papírů obdržených v rámci výměny, včetně situace, kdy obě operace nespadají do daňové pravomoci téhož členského státu, může členský stát, ve kterém bylo odloženo zdanění kapitálového zisku z výměny, zdanit kapitálový zisk nacházející se v režimu odloženého zdanění při tomto převodu, aniž jsou dotčena použitelná ujednání dvoustranné daňové dohody bez ohledu na výsledek převodu, pokud je tímto výsledkem ztráta? Tato otázka se pokládá s ohledem jak na směrnici [o fúzích], tak na svobodu usazování zaručenou v článku 43 Smlouvy [o ES], nyní článku 49 Smlouvy [FEU], neboť daňový poplatník s daňovým domicilem ve Francii při výměně a převodu cenných papírů by mohl využít započtení kapitálové ztráty z převodu.

4) Je-li odpověď na třetí otázku, že je třeba vzít v úvahu ztrátu z převodu cenných papírů obdržených v rámci výměny, musí členský stát, ve kterém byl dosažen kapitálový zisk z výměny, započíst oproti kapitálovému zisku ztrátu z převodu, nebo musí upustit od zdanění kapitálového zisku z výměny, jestliže převod nespadá do jeho daňové pravomoci?

5) Je-li odpověď na čtvrtou otázku taková, že je třeba započíst ztrátu z převodu proti kapitálovému zisku z výměny, jakou pořizovací cenu převedených cenných papírů je třeba použít pro výpočet této ztráty z převodu? Je třeba zejména použít jako pořizovací jednotkovou cenu převedených cenných papírů takovou celkovou hodnotu cenných papírů společnosti obdržených při výměně, která je uvedena v přiznání týkajícím se kapitálového zisku, vydělenou počtem obdržených cenných papírů při výměně, nebo je třeba použít váženou průměrnou pořizovací cenu rovněž s přihlédnutím k operacím následujícím po výměně, jako jsou jiná nabytí nebo bezplatná převedení cenných papírů téže společnosti?“

31 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 10. listopadu 2017 byly věci C-327/16 a C-421/16 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.

K předběžným otázkám

K přípustnosti

32 Jak uvedl generální advokát v bodě 46 svého stanoviska, z článku 1 směrnice o fúzích vyplývá, že se tato směrnice použije na přeshraniční fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií, jichž se účastní společnosti ze dvou nebo více členských států. Skutkový základ sporu věci v původním řízení C-327/16 se přitom týká výměny cenných papírů zahrnující dvě společnosti usazené v jednom a témže členském státě, v dané věci ve Francii.

33 V této souvislosti je třeba připomenout, že Soudní dvůr prohlásil za přípustné žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v případech, kdy se i přes to, že skutkový stav věci v původním řízení nespadá přímo do působnosti unijního práva, stala ustanovení tohoto práva použitelnými v důsledku vnitrostátních právních předpisů, jež upravují řešení situací, jejichž všechny prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu, v souladu s řešeními upravenými unijním právem (rozsudek ze dne 15. listopadu 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 53 a citovaná judikatura).

34 V takových případech totiž existuje jasný unijní zájem na tom, aby se za účelem předejití budoucím rozdílným výkladům dostalo ustanovením nebo pojmům převzatým z unijního práva jednotného výkladu, a to bez ohledu na podmínky, za kterých se mají uplatnit (rozsudek ze dne 14. března 2013, Allianz Hungária Biztosító a další, C-32/11, EU:C:2013:160, bod 20, jakož i citovaná judikatura).

35 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést, že předložené otázky se týkají výkladu ustanovení unijního práva, a sice ustanovení směrnice o fúzích.

36 Zadruhé předkládající soud v odpovědi na žádost Soudního dvora o objasnění ze dne 21. července 2017 upřesnil, že se právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, přijaté za účelem provedení směrnice o fúzích, použijí za stejných podmínek na výměny cenných papírů bez ohledu na to zda, jsou čistě vnitrostátní nebo přeshraniční, neboť daňový poplatník, který je držitelem cenných papírů, má k datu výměny svůj daňový domicil ve Francii.

37 Vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení upravují řešení situací, ve kterých je výměna cenných papírů čistě vnitrostátní, v souladu s řešeními upravenými směrnicí o fúzích, je třeba konstatovat, že otázky předložené předkládajícím soudem ve věci C-327/16 jsou přípustné.

38 Pokud jde o věc C-421/16, má rakouská vláda v podstatě za to, že do působnosti směrnice o fúzích nespadají situace, ve kterých má společník nabyté společnosti svůj daňový domicil v jiném členském státě, než je členský stát nabyté společnosti nebo členský stát nabývající společnosti. Ve věci v původním řízení měl přitom M. Lassus při výměně dotčených cenných papírů svůj daňový domicil ve Spojeném království, zatímco nabytá společnost byla usazená ve Francii a nabývající společnosti v Lucembursku.

39 V této souvislosti je třeba uvést, že žádné ustanovení směrnice o fúzích nestanoví takové omezení její působnosti.

40 Jak bylo totiž uvedeno v bodě 32 tohoto rozsudku, směrnice o fúzích se použije, neboť k výměně cenných papírů ve smyslu článku 2 této směrnice dochází mezi dvěma nebo několika společnostmi různých členských států, které splňují podmínky uvedené v článku 3 směrnice o fúzích.

41 Pro účely určení rozsahu působnosti směrnice o fúzích nemá tedy vliv skutečnost, že držitel sporných cenných papírů měl svůj daňový domicil v jiném členském státě, než je daňový domicil společností dotčených výměnou cenných papírů.

42 V projednávané věci je nesporné, že se operace dotčená ve věci v původním řízení týká dvou společností založených podle práva dvou odlišných členských států a dotyčné společnosti splňují podmínky uvedené v článku 3 této směrnice.

43 Za těchto podmínek nelze mít za to, že se směrnice o fúzích použije pouze v případě, kdy společník nabyté společnosti je daňovým rezidentem téhož členského státu, jako je členský stát nabyté společnosti, nebo členského státu nabývající společnosti. Na otázky předložené předkládající soudem ve věci C-421/16 je tedy třeba odpovědět.

K věci samé

K prvním otázkám

44 Podstatou prvních otázek předkládajícího soudu ve věcech C-327/16 a C-421/16 je, zda musí být článek 8 směrnice o fúzích vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, podle nichž je kapitálový zisk z výměny cenných papírů zjištěn při této výměně, ale jeho zdanění je odloženo do roku, během něhož nastane okolnost, kterou dochází k ukončení tohoto odkladu zdanění, v projednávané věci převod vyměněných cenných papírů.

45 Na úvod je třeba konstatovat, že v obou věcech nebylo předneseno žádné tvrzení, že dotyční daňoví poplatníci nepřičítali vyměněným cenným papírům pro daňové účely vyšší hodnotu, než byla hodnota vyměněných cenných papírů bezprostředně před dotčenou výměnou. Článek 8 odst. 1 směrnice o fúzi se tedy na sporné výměny použije.

46 Podle znění tohoto ustanovení nemá přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající nebo nabývající společnosti společníku převádějící nebo nabyté společnosti výměnou za jeho cenné papíry představující základní kapitál druhé společnosti při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků tohoto společníka.

47 Tímto požadavkem daňové neutrality vůči takovému společníkovi usiluje směrnice o fúzích, jak vyplývá z jejího prvního a čtvrtého bodu odůvodnění, o zajištění toho, aby výměně cenných papírů týkajících se společností různých členských států nebyly kladeny překážky v podobě omezení, znevýhodnění nebo zvláštních narušení, které by vyplývaly z daňových předpisů členských států. (rozsudek ze dne 11. prosince 2008, A. T., C-285/07, EU:C:2008:705, bod 21).

48 Je však třeba připomenout, že cílem směrnice o fúzích je podle jejího čtvrtého bodu odůvodnění zajištění finančních zájmů státu, v němž se nachází převádějící nebo nabytá společnost. Mezi těmito zájmy se přitom nachází pravomoc zdanit kapitálový zisk z cenných papírů existujících před výměnou cenných papírů.

49 Článek 8 odst. 2 druhý pododstavec směrnice o fúzích tak stanoví, že použití odstavce 1 tohoto článku nebrání členským státům, aby zdaňovaly zisky plynoucí z následného převodu obdržených cenných papírů stejným způsobem, jakým by byl zdaněn zisk z převodu cenných papírů existujících před nabytím (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. prosince 2008, A. T., C-285/07, EU:C:2008:705, bod 35).

50 Zdá se, že i když čl. 8 odst. 1 směrnice o fúzích tím, že stanoví, že výměna cenných papírů nemůže vést sama o sobě ke zdanění kapitálového zisku z této výměny, zajišťuje daňovou neutralitu této výměny, tato daňová neutralita však nemá takový kapitálový zisk uchránit před zdaněním členských států, které mají ve vztahu k tomuto zisku daňovou pravomoc, ale pouze zakázat, aby tato výměna byla považována za okolnost vedoucí ke vzniku daňové povinnosti.

51 Naproti tomu ani článek 8 směrnice o fúzích, ani žádný jiný článek této směrnice neobsahuje ustanovení týkající se daňových opatření vhodných k provedení tohoto článku 8.

52 Členské státy mají při dodržení unijního práva tedy určitý rozhodovací prostor, co se týče tohoto provedení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. července 2007, Kofoed, C-321/05, EU:C:2007:408, body 41 až 43, jakož i ze dne 23. listopadu 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 22).

53 Pokud jde o opatření stanovené právními předpisy dotčenými ve věci v původním řízení, spočívá v první fázi ve zjištění kapitálového zisku z výměny cenných papírů při této výměně a v druhé fázi v odkladu zdanění tohoto kapitálového zisku, k datu následného převodu vyměněných cenných papírů.

54 Takové opatření, které má za následek, že okolnost vedoucí ke vzniku daňové povinnosti ve vztahu k tomuto kapitálovému zisku se odkládá do roku, během něhož nastane okolnost, kterou dochází k ukončení tohoto odkladu zdanění, a sice převod vyměněných cenných papírů, zajišťuje, jak uvedl generální advokát v bodech 59 a 60 svého stanoviska, aby výměna cenných papírů nevedla sama o sobě k žádnému zdanění uvedeného kapitálového zisku. Toto opatření tedy respektuje zásadu daňové neutrality ve smyslu čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice o fúzích.

55 Pouhá okolnost, že kapitálový zisk z výměny cenných papírů je zjišťován při této výměně, nemůže tento závěr zpochybnit. V tomto ohledu je třeba upřesnit, že takové zjišťování představuje pouze technický nástroj, který členskému státu, jenž má daňovou pravomoc ve vztahu k cenným papírům existujícím před výměnou, ale kterému bylo podle čl. 8 odst. 1 směrnice o fúzích zabráněno ji při této výměně vykonat, umožňuje zachovat jeho daňovou pravomoc a následně ji v souladu s čl. 8 odst. 2 druhým pododstavcem této směrnice vykonat, a sice k datu převodu vyměněných cenných papírů.

56 Za těchto podmínek je třeba na první otázky ve věcech C-327/16 a C-421/16 odpovědět, že článek 8 směrnice o fúzích musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, podle nichž je kapitálový zisk z výměny cenných papírů zjištěn při této výměně, ale jeho zdanění je odloženo do roku, během něhož nastane okolnost, kterou dochází k ukončení tohoto odkladu zdanění, v projednávané věci převod vyměněných cenných papírů.

K druhým otázkám

57 Podstatou druhých otázek předkládajícího soudu ve věcech C-327/16 a C-421/16 je, zda článek 8 směrnice o fúzích musí být vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které stanoví zdanění kapitálového zisku z výměny cenných papírů, nacházejícího se v režimu odloženého zdanění, při následném převodu vyměněných cenných papírů, přestože tento převod nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu.

58 Jak vyplývá z bodů 49 a 50 tohoto rozsudku, z čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce směrnice o fúzích plyne, že požadavek daňové neutrality stanovený v souvislosti s výměnou cenných papírů podle odstavce 1 tohoto článku 8 nebrání členským státům ve zdanění kapitálového zisku vyplývajícího z následného převodu vyměněných cenných papírů stejným způsobem, jako kapitálový zisk, který vyplývá z převodu cenných papírů existujících před nabytím.

59 Tento čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec tak uznává právo členských států, které mají daňovou pravomoc ve vztahu ke kapitálovému zisku z výměny cenných papírů, ale kterým bylo na základě odstavce 1 tohoto článku 8 zabráněno ve výkonu uvedené pravomoci při této výměně, vykonat tuto pravomoc k datu následného převodu vyměněných cenných papírů.

60 Jak uvedl generální advokát v bodě 68 svého stanoviska, směrnice o fúzích neharmonizuje rozdělení daňové pravomoci mezi členskými státy. Směrnice o fúzích tudíž neupravuje určení zdaňovací pravomoci takového kapitálového zisku.

61 Členské státy si vzhledem k neexistenci harmonizace na unijní úrovni i nadále zachovávají pravomoc vymezit, prostřednictvím dohod nebo jednostranně, při dodržování unijního práva, kritéria rozdělení svých daňových pravomocí za účelem odstranění dvojího zdanění (viz obdobně rozsudek ze dne 29. listopadu 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, body 45 a 46, jakož i citovaná judikatura).

62 V projednávané věci má předkládající soud za to, že kapitálové zisky z výměny dotyčných cenných papírů spadají podle vnitrostátního a smluvní práva do daňové pravomoci Francouzské republiky.

63 Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že směrnice o fúzích, jak vyplývá z bodu 56 tohoto rozsudku, není na překážku tomu, aby zdanění kapitálového zisku z výměny cenných papírů bylo odloženo do následného převodu vyměněných cenných papírů, nebrání tato směrnice dotyčnému členskému státu ve zdanění tohoto kapitálového zisku při tomto převodu.

64 Pouhá okolnost, že převod vyměněných cenných papírů spadá do daňové pravomoci jiného členského státu, než je členský stát, který má daňovou pravomoc ve vztahu ke kapitálovému zisku z výměny cenných papírů, nemůže, jak vyplývá z bodů 69 až 71 stanoviska generálního advokáta, zbavit druhý z těchto dvou členských států jeho práva na výkon jeho daňové pravomoci ve vztahu ke kapitálovému zisku dosaženého v rámci jeho daňové pravomoci.

65 Toto konstatování je také v souladu se zásadou daňové teritoriality spojenou s časovým prvkem uznanou Soudním dvorem, podle níž má členský stát právo zdanit kapitálový zisk dosažený v rámci jeho daňové pravomoci a jejímž účelem je zachování rozdělení daňové pravomoci mezi členskými státy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, body 45 a 46, jakož i citovaná judikatura).

66 Na druhé otázky předložené ve věcech C-327/16 a C-421/16 je třeba tedy odpovědět, že článek 8 směrnice o fúzích musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které stanoví zdanění kapitálového zisku z výměny cenných papírů, nacházejícího se v režimu odloženého zdanění, při následném převodu vyměněných cenných papírů, a to i přestože tento převod nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu.

Ke třetí až páté otázce ve věci C-421/16

67 Na úvod je třeba poznamenat, jak vyplývá ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, že M. Lassus byl ke dni výměny cenných papírů, o níž se jedná ve věci v původním řízení, daňovým rezidentem Spojeného království. Nicméně podle francouzsko-britské úmluvy na něj bylo nahlíženo jako na daňového poplatníka, který je držitelem cenných papírů a má bydliště ve Francii, takže kapitálový zisk z této výměny cenných papírů spadal do daňové pravomoci tohoto členského státu.

68 Z tohoto spisu rovněž vyplývá, že podle právních předpisů dotčených ve věci v původním řízení, kapitálové ztráty utrpěné během roku jsou započitatelné výhradně proti kapitálovým ziskům téže povahy dosaženým v témže roce nebo následujících pěti letech. Ve věci v původním řízení je přitom nesporné, že dotyčná kapitálová ztráta byla utrpěna v této lhůtě pěti let.

69 Na jednání francouzská vláda upřesnila, že započtení případné ztráty utrpěné při následném převodu vyměněných cenných papírů proti kapitálovému zisku nacházejícímu se v režimu odloženého zdanění není dovoleno v situaci, kdy daňový poplatník, který je držitelem těchto cenných papírů, není v okamžiku tohoto převodu daňovým rezidentem ve Francii.

70 Podstatou třetí až páté otázky předkládajícího soudu ve věci C-421/16, kterými je nutné se zabývat společně, je, zda směrnice o fúzích a článek 49 SFEU musejí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které v situaci, kdy následný převod vyměněných cenných papírů nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu, stanoví zdanění kapitálového zisku nacházejícího se v režimu odloženého zdanění při tomto převodu, aniž je zohledněna případná ztráta utrpěná v této souvislosti, zatímco taková ztráta se zohlední, pokud je daňový poplatník, který je držitelem cenných papírů, daňovým rezidentem uvedeného členského státu k datu uvedeného převodu. Mimoto si předkládající soud přeje popřípadě vědět, jaké jsou podmínky započtení a výpočtu této ztráty.

71 Je třeba připomenout, že operace upravené směrnicí o fúzích představují zvláštní způsob výkonu svobody usazování, který je důležitý pro řádné fungování vnitřního trhu, a představují tudíž hospodářské činnosti, u nichž jsou členské státy povinny respektovat tuto svobodu (rozsudek ze dne 23. listopadu 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 23 a citovaná judikatura).

72 Nicméně, jak uvedl generální advokát v bodě 78, jakož i v bodech 100 a 101 svého stanoviska, směrnice o fúzích neupravuje ani otázku týkající se možného započtení kapitálové ztráty případně utrpěné při následném převodu vyměněných cenných papírů, ani otázku týkající se podmínek takového započtení a jejího výpočtu. Otázky týkající se takového započtení spadají tedy do vnitrostátního práva členského státu původu při respektování unijního práva, v projednávané věci konkrétně článku 49 SFEU.

73 V důsledku toho je třeba se uvedenými otázkami zabývat výlučně ve vztahu k článku 49 SFEU.

74 V tomto ohledu je nutné připomenout, že za omezení svobody usazování ve smyslu článku 49 SFEU musí být považována veškerá opatření, která výkon této svobody zakazují, tvoří překážku tomuto výkonu nebo jej činí méně atraktivním (rozsudek ze dne 23. listopadu 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 25 a citovaná judikatura).

75 V projednávané věci je třeba uvést, že v okamžiku následného převodu vyměněných cenných papírů byl M. Lassus daňovým poplatníkem-nerezidentem, který byl držitelem cenných papírů, takže nemohl započíst případnou kapitálovou ztrátu utrpěnou při tomto převodu proti kapitálovému zisku plynoucímu z výměny a nacházejícímu se v režimu odloženého zdanění, kdežto kdyby byl daňovým poplatníkem-rezidentem, který je držitelem cenných papírů, mohl by toto započtení provést.

76 Takové rozdílné zacházení, v závislosti na tom, zda má daňový poplatník, který je držitelem cenných papírů, v okamžiku převodu vyměněných cenných papírů svůj daňový domicil v dotyčném členském státě, či nikoliv, může ve vztahu k daňovým poplatníkům-nerezidentům, kteří jsou držiteli cenných papírů, tvořit překážku operacím týkajícím se restrukturalizace společností spadající do směrnice o fúzích nebo je činit méně atraktivní, a představuje tedy překážku svobody usazování.

77 Takovou překážku lze připustit pouze tehdy, jestliže se týká situací, které nejsou objektivně srovnatelné, anebo ji lze odůvodnit naléhavými důvody veřejného zájmu uznanými unijním právem. V takovém případě je ještě třeba, aby toto omezení bylo způsobilé zaručit uskutečnění dotčeného cíle a nepřekračovalo meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (rozsudek ze dne 23. listopadu 2017, A, C-292/16, EU:C:2017:888, bod 28 a citovaná judikatura).

78 Pokud jde o srovnatelnou povahu dotyčných situací, je třeba podotknout, že cílem právních předpisů dotčených ve věci v původním řízení je zdanění kapitálového zisku z výměny cenných papírů, který byl dosažen v okamžiku, kdy na M. Lassuse bylo nahlíženo jako na daňového poplatníka, který má svůj daňový domicil ve Francii. Pokud jde o takové zdanění, které je odloženo do okamžiku následného převodu vyměněných cenných papírů, situace daňového poplatníka-nerezidenta, který je držitelem cenných papírů, v okamžiku převodu, jako je M. Lassus, je objektivně srovnatelná se situací daňového poplatníka-rezidenta, který je držitelem cenných papírů, v okamžiku téhož převodu.

79 Co se týče otázky, zda dotčená překážka může být odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu uznanými unijním právem, má francouzská vláda za to, že naléhavý důvod obecného zájmu spojený s rozdělením daňové pravomoci mezi členskými státy může takovou překážku odůvodnit.

80 V této souvislosti je třeba konstatovat, že zachování rozdělení daňové pravomoci mezi členskými státy je legitimním cílem uznaným Soudním dvorem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, bod 45).

81 Nicméně za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nemůže tento cíl, jak konstatoval generální advokát v bodě 93 svého stanoviska, takovou překážku odůvodnit, jelikož ve hře je pouze daňová pravomoc Francouzské republiky.

82 V této souvislosti je nutné upřesnit, že okolnosti věci v původním řízení se liší od okolností věcí, ve kterých byla vydána judikatura Soudního dvora týkající se zdanění kapitálových zisků při odchodu, jako je rozsudek ze dne 29. listopadu 2011, National Grid Indus (C-371/10, EU:C:2011:785). Věc, ve které byl vydán tento rozsudek, se totiž týkala odkladu výběru daně, a sice daňového dluhu, který byl definitivně stanoven v okamžiku, kdy daňový poplatník z důvodu přenesení svého sídla přestal být v členském státě svého původu povinným k dani, a nikoliv, jako ve věci v původním řízení, odloženého zdanění. Za těchto okolností měl Soudní dvůr v bodě 61 rozsudku ze dne 29. listopadu 2011, National Grid Indus (C-371/10, EU:C:2011:785) za to, že případné nezohlednění ztrát hostitelským členským státem neukládá členskému státu původu žádnou povinnost přehodnotit k datu konečného převodu nových obchodních podílů daňový dluh, který byl definitivně stanoven v okamžiku, kdy daňový poplatník z důvodu přemístění svého sídla, přestal být v členském státě svého původu povinným k dani.

83 Odložené zdanění kapitálového zisku, o které jde ve věci v původním řízení, do následného převodu vyměněných cenných papírů má přitom za následek, že tento kapitálový zisk je – nehledě na skutečnost, že byl zjištěn při výměně cenných papírů – zdaněn až k datu tohoto následného převodu. To znamená, že dotyčný členský stát vykonává svou daňovou pravomoc ve vztahu k uvedenému kapitálovému zisku v okamžiku realizace dotčené kapitálové ztráty. Zohlednění takové kapitálové ztráty je tedy zahrnuto, jak uvedla Evropská komise, současně do povinnosti tohoto členského státu, který má v úmyslu vykonat svou daňovou povinnost ve vztahu k tomuto samému kapitálovému zisku, který se stal skutečně zdanitelný k datu uvedeného převodu.

84 Článek 49 SFEU tedy brání právním předpisům členského státu, které v situaci, kdy následný převod vyměněných cenných papírů nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu, stanoví zdanění kapitálového zisku nacházejícího se v režimu odloženého zdanění při tomto převodu, aniž je zohledněna případná ztráta utrpěná v této souvislosti, zatímco taková ztráta se zohlední, pokud je daňový poplatník, který je držitelem cenných papírů, k datu uvedeného převodu daňovým rezidentem uvedeného členského státu.

85 Co se týče podmínek započtení a výpočtu kapitálové ztráty, o niž jde ve věci v původním řízení, vzhledem k tomu, že unijní právo, jak vyplývá z bodu 72 tohoto rozsudku, takové podmínky nestanoví, je věcí členských států, aby při dodržování unijního práva a v projednávané věci konkrétně článku 49 SFEU takové podmínky stanovily.

86 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na třetí až pátou otázku ve věci C-421/16 odpovědět, že článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které v situaci, kdy následný převod vyměněných cenných papírů nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu, stanoví zdanění kapitálového zisku nacházejícího se v režimu odloženého zdanění při tomto převodu, aniž je zohledněna případná ztráta utrpěná v této souvislosti, zatímco taková ztráta se zohlední, pokud je daňový poplatník, který je držitelem cenných papírů, k datu uvedeného převodu daňovým rezidentem uvedeného členského státu. Je věcí členských států, aby při dodržování unijního práva a v projednávané věci konkrétně článku 49 SFEU stanovily podmínky týkající se započtení a výpočtu této kapitálové ztráty.

K nákladům řízení

87 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Článek 8 směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států, ve znění aktu o podmínkách přistoupení Nizozemského království, Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, pozměněné rozhodnutím Rady Evropské unie 95/1/ES, Euratom, ESUO ze dne 1. ledna 1995, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, podle nichž je kapitálový zisk z výměny cenných papírů, spadající do této směrnice, zjištěn při této výměně, ale jeho zdanění je odloženo do roku, během něhož nastane skutečnost, kterou dochází k ukončení tohoto odkladu zdanění, v projednávané věci převod vyměněných cenných papírů.**

2) **Článek 8 směrnice 90/434, ve znění aktu o podmínkách přistoupení Nizozemského království, Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, pozměněné rozhodnutím Rady Evropské unie 95/1/ES, Euratom, ESUO ze dne 1. ledna 1995, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které stanoví zdanění kapitálového zisku z výměny cenných papírů, nacházejícího se v režimu odloženého zdanění, při následném převodu vyměněných cenných papírů, a to i přestože tento převod nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu.**

3) **Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které v situaci, kdy následný převod vyměněných cenných papírů nespadá do daňové pravomoci tohoto členského státu, stanoví zdanění kapitálového zisku nacházejícího se v režimu odloženého zdanění při tomto převodu, aniž je zohledněna případná ztráta utrpěná v této souvislosti, zatímco se taková ztráta zohlední, pokud je daňový poplatník, který je držitelem cenných papírů, k datu uvedeného převodu daňovým rezidentem uvedeného členského státu. Je věcí členských států, aby při dodržování unijního práva a v projednávané věci konkrétně článku 49 SFEU stanovily podmínky týkající se započtení a výpočtu této kapitálové ztráty.**

Podpisy.